

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

z Wilna 25. Stycznia 26. Stycznia Roku 1799. w Sobotę.

z Wiednia z Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Cesarz Jmć dni 4 w Bruin zabawiwszy, dnia wczorayszego powrócił do naszej stolicy. Monarcha oświadczył bardzo wielkie ukontentowanie z manewrow wojska Rosyjskiego, Officerow i żołnierzy udarował. Przybyły nieawno goniec z głównej kwatery Arcy-Xiążęcia Karola pod Friedberg, we cztery godziny z odpowiedzią Nadworney Rady wojennej powrócił do obozu.

Na końcu Grudnia General Baron de Laudon na czele diwizyi wynoszący 9 tysięcy żołnierza, ruszył ku Włoskim granicom przez dolinę, która do zachodniego brzegu jeziora Garda prowadzi. Powiada się, że stanął nakoniec w takiej bliskości Brescia Cisalpińskiego miasta, iż nawiązał w dwóch godzinach pod murami onego ukazać się może, jeśli tego potrzeba wyciągać będzie.

Ambassador Hiszpański u Dworu naszego, odebrał przed kilku dniami gońca od Kawalera Azzara Posłaniego w Paryżu. Wiadomo, że mała jest Wiedeńskiego z Madrickim gabinetem korespondencya. Konferencye pomienionego Ministra z naszymi stały się powodem domniemania, że interessa Francuzkie przyiwszy, o przyszłym między Austryą i RPtą pokoiu traktować zaczyna.

Dotychczas nic pewnego nie wiemy, co się dzieje w kraju Rzymskim; iakienastąpiły utarczki między Neapolitańskim i Francuzkim wojskiem. Dobycie Ankony, zdaniem niektórych pewne, nie potwierdziło się raportem urzędowym. Listy jednak ze Włoch odebrane doniosły nam, oprócz dawnych, wiele nowych szczegółów o tak ważnym zdarzeniu.

Sprzyjający Republikantom obywateli z największą zapalczywością bronili się mieli, wylewając nawet podczas szturm na podchodzących Neapolitańczyków wodę wrzącą i oliwę; przez co też straszna

zemsta na miasto, zciagneli, którego rabunek trwał godzin 24. Ochotnicy z Calabryi najpierwsi wpadli do murów, gdzie kilka tysięcy ludu z obu stron poledz miało.

To rzecz dziwna, że w żadnym liście ze Włoch odebranych nie czytamy najmniejszej wzmianki, o zwycięstwach tak uroczyście w Paryżu ogłoszonych. Wprawdzie Kawaler de Saxe od szpiega uwiadomiony, wpadł w zasadzkę od nieprzyjaciół zgętowaną, w której z 3 lub 4 tysiącami ludu mógł zginąć, czyli też dostać się w niewolę, gdyby zaraz na początku bitwy inna diwizya woysk Królewskich nie przyspieszyła na ratunek.

Od brzegow rzeki Po hina wiadomość odbieramy, że Francuzcy Wodzowie spieszną uprowadzać kazali szpitale obozowe z Romanii na brzeg lewy pomienioney rzeki; z wewnętrznych zaś Prowincyi kraiu Rzymskiego do Ferrary przywieziono wiele rannych żołnierzy. U nas głoszą, że 20 tysięcy Austryakow poszło do Rawenny i Rimini; o tym wszakże nic nie ma urzędowego.

To pewniejsza, cośmy wyżej rzekli o marszu diwizyi Barona de Laudon, za którą pociągnęto 16 kompanii strzelców Tyrolskich; jedni z tąd wnoszą, iż Dwor wkrótce wyiawi swoje zamiary, dłudzy oprócz rozsądnej ostrożności nie w tym nie upatrują. General Bellegarde z kraiu Grisonow, Schmidt od armii Arcy-Xiążęcia Karola w Bawaryi, tu przybywszy, częste konferencye odprawują z Radą Nadworną woienną.

Z raportow odebranych z Węgier widzimy, że Passwan Oglou teraz pod Widdinem spokojnie, zatrudniony napełnieniem magazynow swoich; nie poszedł, jak powiadano, do Wołoszczyzny. Z drugiej strony Kapitan Basza nieczynnym jest na granicach Bulgaryi, wyglądając posiłkow w amunicyi i żołnierzu z Constantinopola spodziewanych; na rozpoczęcie nowej kampanii.

z Paryża z Stycznia z Gazety Courier
du Bas-Rhin.

Dnia wczorajszego Dyrektoryat zgromadzeniu prawodawczemu donosząc o ustąpieniu wojsk Neapolitańskich z Rzymu, wyraził, że w przeciągu dni 20 Generałowie Francuzcy walczyć musieli w Terni, Fermo, Civita Castellana, Montërossi, Otricoli, Calvi, Rieti, Civitella, Castalapa, Storta, niektóre z tych bitew dawno wiadome były, innych uitaone okoliczności.

We wszystkich ogółem 10, Championnet miał zabrać 12 tysięcy jeńców, dział 99, 21 chorągwi lub sztandarów, 3 tysiące koni lub mułow, kassy wojskowe Neapolitańczyków, i zawady obozowe. Armia nieprzyjacielska do odwrotu przymuszona została, Francuzka do Neapolu pospiesza. Żadnych jednak szczegółów nie podano do wiadomości powszechnej.

O terazniejszym stanie Malty następująca wiadomość mamy. 4. Września bunt wybuchł, który zniewolił Francuzów zamknąć się w twierdzy Valetta. Wiele potym garnizon wycieczek uczynił, w żadney jednak nie odniósł zwycięstwa zupełnego. Nieprzyjaciele dotąd nie szturmowali od morza. Vaubois przywodzi 5. Tysiącom Marselczyków do ostatniego broń się gotowych.

Ma załoga zboże, oliwę, i drzewo na rok cały; nie zhywa na ogrodnicie; lecz wino, wódki, octu, i mięsiwa sólonego nie ma. Przybyły z Malty do Paryża Kommissarz Regnaud wskazał rządowi niedostatek i sposób zaradzenia onemu. Dłuższe lub krótsze utrzymanie wyspy zależeć teraz będzie od szczęśliwego wprowadzenia do portu posiłków w ludziach i żywności.

Generał Montesquiou dnia wczorajszego umarł z gorączki, mając lat 57. Wiele pracował w Konstytucyjnym zgromadzeniu. Na początku wojny Sabaudyja zaechał, i w krótcie potym od Robertspiera przesładowany za granicę uchodzić był przymuszony. Przed dwoma laty u prosił, ażeby go z rejestru emigrantów wymazano. Trzema przed śmiercią miesiącami się bzeńił.

Na końcu 13. wieku S. Król Ludwik 9. mając przedsięwziąć wyprawę do Egiptu, w Aignes mortes wojsko sadzał na okręta. Przez lat 500. morze oddalając się od brzegów, naostatek 3. tysiące sążni od miasta ustąpiło; dziś w iedney chwili wszystko pochłonął, znowu na dawne powróciło miejsce; Aignes mortes znowu portowym będzie, szkoda się nie stała żadna, miejsce nawet w Pecquai, gdzie sól robią, ocalało.

Dyrektoryat przelożył Radzie 500. konieczną potrzebę nowych ieszcze poda-

tkow, ażeby kiedykolwiek skarbowe dochody z wydatkiem porównane były. Niektórzy z Reprezentantów na deportacyę skazanych, oświadczyli posłuszeństwo prawu, prosząc iedynie, ażeby onych do Cayenne nie odsyłano; w tych liczbie jest Boissy d'Anglas. Mówią że Corsyka będzie im na wygnanie przeznaczoną.

Nie dawno widzieliśmy przykład rzadkiej w zbrodniach zaciętości. Za dopelnione morderstwa, 18. i 20. letni młodzieńcy na śmierć skazani byli. Gdy już im ostatnia godzina wybiła, urzędnicy na rynek prowadzić mający, znaleźli spokojnie grających w karty. Nie mamy się czego spieszyć, odpowiedzieli nalegającym, pozwolcie niech grę dokończymy.

Powiadają że Dyrektoryat nie przyjął ofiarowanej dimissyi przez Generała Joubert, oświadczać temu wódzowi zaufanie i szacunek. Generał en chef Brune poskazał odebrać pospieszać do Hollandyi, na obięcie komendy nad wojskiem Francuzkim w służbie Batawskiej. Dwóch z Piemontu Deputowanych przybyło do naszej stolicy; obydwa należą do rządu tymczasowego.

Generał Beurnonville przysłał następujący rapport z Departamentów Zachodnich. Blaskie tam jest odnowienie naysokropniejszej z wojen, domowej; iuz się w kraju rozruchy widzieć daia; zbyt zagęszczone mordy i rozboje; emigrantów wielu wylądowało; Anglicy przysłać mieli broń i amunicyje. Ludzie niespokojni darami lub obietnicami znacznieszych obywatelów podchodzą.

Nie mało jest agentów; każdy ma swój powiat, bunt nowy ma związek z Belgiem; Behague naywyższy dowodzca. Nieprzyjaciele RPtey naywiększe pokładają nadzieie w Departamencie Morbihan, Jle-Vilaine, &c. Urzędnicy są potrwożeni; lękaia się mieszkańce następnych zdarzeń; niektórzy z Administratorow iuz polegli; mianowicie zaś nie mało tych zginęło, którzy dobra narodowemi zwane kupowali.

Radzi Beurnonville przysłać więcej do kraju żołnierza, Kommandantom dać moc zupełną. Sam pomieniony Generał był w niebezpieczeństwie; gdy iadac z Brioux do Lamballe, ledwie nie wpadł w zasadzkę od 16. Szasnow zgotowana. Szczęściem przybyło mu na pomoc kilkunastu żołnierzy, z tych niektórzy niespodzianie napadnięci, nie uszli bez szkody.

Reprezentant Meyer powróciwszy z Departamentów Belgickich, w Radzie 500. głośno dał sprawę o domowych tamże rozruchach. Chcąc do buntu nakłonić mieszkańców, rozsiewano wczesnie wieści o rozpoczęty wojnie w Niemczech i we Włoszech, klęskach naszych, i tym podobne. Gorliwość Administratorow, szcze-

gubniej zaś karność żołnierska przełamaw-
szy większe trudności, przywróca zapew-
ne spokojność pożądaną krajowi.

Mrozy teraz w kraju naszym nad-
zwyczajne, stały się przyczyną opóźnio-
nego przybywania Kurjerów. Włoskich
kilku czekamy, tego mianowicie, który
przyniesie ma rapport o marszu wojsk
Francuzkich do Liworny, zład Anglików
i Neapolitańczyków rugować amysli Dire-
ktoryat. Proszono W. Xiążęcia o wolne
przeyscie przez Toskanią, jeśli by odmówił,
mają iednak rozkaz wracać Wodzowie.

Gонец nie dawno wysłany do Berlina
nie powrócił. Rząd jest niespokojnym,
chcąc wiedzieć iakie na Dworze Pruskim
wrażenie uczyni woyna przez nas wypo-
wiedziana we Włoszech. Tym czasem w
Turynie i innych miastach nowo zajętych
Francuzkie, Szwajcarskie, i Piemontskie
woyska odprawują razem służbę. D. 12.
wszczepiliśmy w stolicy tak zwane wolno-
ści drzewo.

Znający bogacz Haller, ten sam po-
dobno, który u Generała Buonaparte był
Podskarbinem we Włoszech, chce wziąć w
arendę Piemont, ofiaruje z góry 12. millio-
now liwrow, potym zaś co miesiąc 800
tysięcy, pod tym warunkiem, ażeby mu
postąpiono wszystkie dochody Królewskie
i majątek własny oddalonego z kraju Mo-
narchy. Nie wiadomo czyli i iak rychło
Direktoryat przyjmie ofiarę Hallera.

Niedawno w stolicy naszej rozeszła
się pogłoska, że syn Direktora Merlin do-
brze się stawił pod czas insurrekcyi, któ-
ra w Cairze wybuchnęła. Dziś do wiado-
mości powszechney podano list Offycyera
od artylleryi, 9. Listopada pisany z Alexan-
dryi, w którym znajdują się niektóre
szczegóły pomienionego wyżey rozruchu,
rzecz stać się miała następującym spo-
sobem.

Mieszkańce Cairu miasta i okoliczni
powstali przeciwko woysku naszemu, za-
namową Anglików; do rokoszanow ognia
dawać musiano; tych w krótkim bardzo
czasie poległy 4. tysiące; inni do posłu-
szeństwa powrócili. Gdy się to działo w
stolicy Egiptu, tegoż dnia postrzegł gar-
nizon Alexandryjski zbliżone do portu
okręta Angielskie, które mieszkańcom ha-
sło do buntu dawały.

Zupełna iednak w Alexandryi spo-
kojność, lud nie przedsięwziąć nie śmiał,
ponieważ cały garnizon stał pod bronią.
Po uspokojonym rozruchu w Cairze, oby-
watelom dwa miliony kontrybucyi zapłacić
kazano. Woyska zaś Francuzkie pracować
zaczęły około zbudowania twierdz wielu,
ażeby tym sposobem cały kraj Egiptski
był zastłonięty od nieprzyjacielskiego wtar-
gnięcia.

Z Nice odbieramy rapport, że d. 13.
Grudnia w nocy w pomienionym mieście
i okolicach na trwogę uderzono, znać da-
jąc o bliskim na brzegi wylądowaniu An-
glików. Jakoż w krótkce postrzeżono 7. wo-
iennych okrętów. Wszystkie iednak u-
stąpiły na głębinę, postrzegłszy zupełną
gotowość do obrony. Jedna z nieprzy-
jacielskich fregat zabrała nam kilka statkow
odliwą i żywnością ładowanych.

Generał Lahoz od rządu Cisalpiń-
skiego w ten czas przysłany do Paryża,
gdy Poseł Trouvé miał nowosci do Medio-
latu wprowadzać, powróciwszy tamże, z
urzędu był złożonym. Przywrócił mu
dawne miejsce teraz Direktoryat Cisal-
piński; podobno kommanderować będzie
woyskiem krajowym, któremu do Modeny
pospieszać kazano.

W mieście Bordeaux zawił się oszust
wielki naśladowca znaiomego Cagliostro. Po-
wiada o sobie, że już przeżył lat więcej
300, czyni się lekarzem, i obiecuje cho-
rym życie nad zamiar ludzkiego przyro-
dzenia długie. Niektórych już oszukał.
Chcąc na swoją stronę przeciagnąć Kom-
manderującego Generała Mergier, pisał
do niego, w bardzo śmiesznych wyra-
żach; Mergier pismo podał do wiadomości
publiczney, otwierając oczy lekkowiernym.

Według rapportow z Cayenne 29.
Października przysłanych, dnia tamteysze
nowo przybyłym Europejczykom jest
szkodliwe, 16. reprezentantow do pomie-
noney osady skazała na wygnanie rewolu-
cya 5. Wrzesnia r. 1797. Z tej liczby 6.
już zmarło; 8. z Generałem Pichegru szczę-
śliwie uciekło; dwóch więc tylko zostało,
Lafond Ladebat, i Marbeis.

Zagęscyli się teraz w kraju całym
bankructwa; za przykładem stolicy, wszyst-
kie poszły miasta Rptey znaczniejsze; Bor-
deaux, Marseille, Lyon, Nantes, Rouen.
Chcąc złemu zapobiedz prawodawcze zgro-
madzenie zatrudnia się rozwiązaniem py-
tania: iaka jest przyczyna bankructwa; ia-
kim sposobem ratować można Kupcow u-
zciwych; iakie przeznaczyć kary chytrym
i prawa przestępcom.

Melzi d' Erile Poseł w Rastadzie Ci-
salpiński nie przyjął ofiarowanego urzędu
Direktora. Na radzie 500. z Reprezentan-
tow ieden zapowiedział bliskie w całej
Francyi rozwiązanie porządku towarzy-
skiego przez ustanie wszystkich iurizdyk-
cyi sądowych, ponieważ od 15. miesięcy
są nie płatne. Zalecono więc Kommissyi
skarbowey weyrzec, gdzie się obróciły
miliony temu celowi poświęcone, i pew-
niejszy niż był dotąd fundusz obmyslić.

Odprawito się niedawno tajemne po-
siedzenie prawodawczego zgromadzenia, czy-
li traktowano o dzisiejszym stanie wyspy

S. Domingo, o rewolucyi dokonanej w kraju Piemontskim, o wojnie lub pokoju, al-
bo też nakoniec o umowie zawartej z Szwy-
carami względem 18 tysięcy posilkowego
żołnierza, twierdzić zapewne nie możemy;
ponieważ z Reprezentantów żaden nie o tym
nie powiedział.

Jeszcze w Paryżu pożar po kilkakro-
tnie się wznawiał; niektórzy to przypisu-
ją nieukontentowaniu powszechnemu; szko-
dy jednak znaczney nikt nie poniósł, dla
prędkiego w przygodzie ratunku. Tym z
którymi rozmawiał Adiutant Generała Mu-
rzynow Toussaint, miał oświadczyć uro-
czyscie że Wódz pomieniony nie zamysla
bynajmniej o przyszłej niepodległości o-
sad naszych w S. Domingo.

Do raportu swojego, któryśmy wy-
zey czytali, przydał Beurnonville Generał,
że mieszkańcy Departamentów zachodnich,
dobrze pamiętni klęsk i nieszczęść, jakie pod-
czas wojny Vendeyskiej na kray spłynęły,
pragną być teraz w pokoju. Z podatkow-
tegorocznych przez wzgląd na wyniszczono-
ne Prowincye, 2 miliony 500 tysięcy li-
wrow odstąpiono Departamentom: Vendee,
Loire, Maine i Loire, Deux Seyres.

*z Mediolanu 24 Grudnia z Gazety Frank-
fortskiej.*

W raportach Generała Championnet
czytamy, że d. 6. na świtanie, 8 tysięcy Nea-
politańczyków opanowawszy Otricoli, prze-
cięły komunikacyą obozu głównego w
Terni z Generałem Macdonald. Ten nie po-
zwalał czasu do oszańcowania się nieprzy-
jacielowi, po dwugodzinnej bitwie szturm
przypuścił, odpor przełamał, wszedł na-
koniec do miasta po ustąpieniu wojsk Nea-
politańskich.

Zabraliśmy 5 armat, 300 jeńców, 250
koni, i wszystkie bagaże. Generał Adiu-
tantowi Półku Rzymskiego Xciu Santa Cro-
ce kula armatna nogę zgruchotała. Po kil-
ku innych utarczках, nakoniec d. 13 nie-
przyjaciele Rzym opuścili cofając się do
Frascati; tak czynić wypadało, ponieważ
kolumna Francuzka idąca do Tivoli, zają-
ciem tyłu groziła.

D. 14 Generał Macdonald na czele
swojej diwizyi wkroczył do Rzymu, i nie
mieszkając wydał proklamacyą, zapowia-
dając rychło całemu Duchowieństwu roz-
strzelanie, iesliby w miejskie najmniejszy
rozruch wybuchnął. Regiment Neapolitań-
ski, Macedonia, z 2 tysięcy żołnierza zło-
żony, który w ustępie troche się spóźnił,
w niewolę zabrany został.

W Turynie d. 20 wszystkich za opi-
nie uwięzionych wolnością darowano. Rząd
tymczasowy, za poprzedzającym zezwolen-
niem Francuzkiego Ministra, wydał prokla-

macyą nakazując. 1. Prawa dawne do pe-
wnego czasu mają być zachowane. 2. Toż-
samo rozumieć trzeba o wszystkich urzędni-
kach krajowych, sądach i ekonomicznych
administracyach. 3. Akta publiczne odtąd
pisane będą imieniem narodu Piemontskie-
go. 4. Tituły, distinkcye, herby &c. na-
tychmiast ustają.

Minister zagranicznych interessow Tal-
leyrand Perigord z Paryża list pisał do po-
słaiącego w Turynie Eymar, ażeby miał
względ przyzwoity na obciążonego wiekiem
Oyca, wielkiego Matematyka Lagrange,
który mieszka w Piemontskiej stolicy.

*z Turynu 25 Grudnia z Gazety Frank-
fortskiej.*

Wszystkie regularne woyska Piemont-
skie ruszyły do Departamentow Cisalpiń-
skich. Gwardye narodowe, i cokolwiek po-
zostałych Francuzow, utrzymują w kraju
porządek i spokojność. Xiążę de Carignan
który został z nami, zapisany jest w rege-
strze grenadyerow. Niektórzy z tymczaso-
wych rządow już o dimisyą prosili, lecz
nie pozwolił na to Generał en chef Joubert.

Grouchi ma teraz główną kommandę
w Piemontcie; ten emigrantom Francuzkim
roskazał, ażeby w trzydniowym najwię-
cey przeciągu wyносили się za granicę ie-
żeli praw surowosci uledez nie chcą. Rząd
zaś tymczasowy zniósł na zawsze torturę,
zabronił gry hazardowney, i spadający po
Rodzicach lub krewnych majątek, równie
między następców dzielić roskażal, lecz, za-
dnego względu na zwyczajną dotąd primo-
geniturę.

Tenże rząd tymczasowy zważając, że
papierem skarbowym, już kredytu przywró-
cić niepodobno, roskażal. 1. Billety od 100
do 100 liwrow kursu mieć nie będą; kaz-
dy jednak użyć ich może, gdy zechce ku-
pować dobra narodowe, takowych zaś bi-
letow jest w Piemontcie na 24 miliony. 2.
Billety od 50 do 25 liwrow, za summe 43-
millionow zostaną w cirulacyi, traćąc jednak
2. trzecie wartoscizapisaney.

3. Tym sposobem zredukowanym do
14. millionow billetow za hipotekę służyć
powinny dobra i dochody całego narodu.
4. Moneta, zdawkowa dotąd używana, od
15. i 7. soldow, w summie 36. millionow,
traci część trzecią dawney wartosci. 5.
Moneta zdawkowa od 2. soldow, &c. w
summie 4. millionow 500. tysięcy, traci
połowę szacunku, jaki miała do tych czas
w kraju.

Reszta w Dodatku.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna 25. Stycznia Roku 1799. we Szrzedę.
26. Stycznia

Dokończenie z Turinü.

6. Dobra narodowe są: Komuanderye i wszelka własność orderow S. Mauricego, S. Łazarza, i Maltańskiego, wakujące lub nie. Wszystkie będą przedane; właściciele otrzymają nadgródę. 7. Bilety za przedaż dóbr wchodzące do skarbu co tydzień palone być mają. 8. Nadto przedane będą dobra świeckiego i Zakonnego Duchowieństwa, według wyboru izby skarbowey, za 25. millionów tytko.

9. Złoto i srebro które do narodu należy, do mennicy oddane będzie; moneta przepisuje się nowa podstępem republikantskim. 10. Zachodzi prośba do wszystkich obywatelów, aby złoto i srebro swoje niesli do mennicy. 11. Ktokolwiek to uczyni, imię jego rząd ogłosić każe. 12. Dla nagłych potrzeb za dwa dni nałożony będzie nadzwyczajny podatek na majątniejszych obywatelów.

Nadstatek rząd tymczasowy przepisuje, ażeby odtąd Biskupi zatrudniali się jedynie interessami duchownymi. Wszelki przymus w materyach do religii należących jest zabroniony. Zakonne śluby jeśli nastąpią iakie po terazniejszym edikcie, prawem upoważnione nie są.

z Genui 22. Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Pó zaięciu Minorki z miastem stołecznym i twierdzą Port Mahon, Anglicy, iak wnosimy, kilka tysięcy żołnierza wysadzić musieli do Corsyki, gdzie licznych znajdą pewnie strózników i przyaciół. Wiatry przeciwne nie dozwoliły z Bastii i innych portów wyspy, pod żagle wynieść statkami Francuzkami, które 3. tysiące ludu zawieść miały na wzmocnienie Maltańskiego garnizonu.

z Mantui 22. Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Pracownicy pilnie około nowych fortifikacyi pod S. George i wzdłuż jeziora Fossamana. Wielkie magazyny założono w mieście naszym. Liczba ochotni-

ków uzbroionych w Xięstwie Toskańskim wynosi 40. tysięcy. Z Livorny pisano, że tam przybyć w krótce miała diwizya Kawaleryi Neapolitańskiej; inną na ląd wysadzono w Orbitello, w powiecie Stato degli Presidi.

Ożyła strona rządowi Angielskiemu w Corsyce życzliwa, iak tylko eskadra pomienionego narodu przed portem Bastii stanęła; przy naywiększey Kommiendantów Francuzkich czulości wzrasta codziennie, mając nadzieję, że Neapolitańskie i Angielskie woyska po chwili wylądują. Prawa republikantskie religii przeciwne obruszyły Corsykanów, i trudno będzie ich do posłuszeństwa nawrócić. Już nawet, iak piszą wielki rozruch na wyspie wybuchno, iuz przysć miało do krwi rozlania.

Od granic Włoskich 26. Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Król Jmć Dwóch Sicilii do ścisłego więzienia wziąć kazał 20. armii swojej Officyerów degradowanych, za to iż przed nieprzyjacielen liczbą stabszym pierzchneli. Król Jmć Sardyński nie chciał przejeżdżać przez kray Ligurów, i dla tego żądał u Generała Joubert innego pasportu. Biega pogłoska, że Francuzi obowiązali się płacić temu Monarsze million co rok.

z Inspruck 2. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Listy 29. Grudnia pisane z Werony donoszą, że woyska Francuzkie wkroczyły do Rzymu, zkad iako też z większey części nowo podbitego kraiu Neapolitańskiego ustąpiły. Tych jedna kolumna nie dopłynęła co powinna była, przybywszy po czasie na poboiowisko. General Mack d. 15. Grudnia w okolicach Calvi miał odnieść wielkie zwycięztwo; dotąd żadne rapporta urzędowe o czynnościach jego nie były.

Biega pogłoska, że w niektórych Departamentach Cisalpińskich powstają domowe rozruchy. Patrioci przykrzywszy sobie niestałością rządu i codziennymi prawie odmianami, używają wszelkich szrod-

kow, ażeby nową w kraju zrobić rewolucyą.

z Werony 28 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Na dniu wczorajszym do miasta naszego przybył goniec Cisalpiński do Wiednia wysłany; ponieważ nie miał pasportów, nie wpuszczony do kraju, powracać musiał. Wznacniają się codziennie na granicach Francuzi, wiele szanów nad rzeką Po usypali. Do do Brescia przybyły 2 bataliony wojsk Piemontskich. Gdy wiadomości Mediolańskie głoszą zwycięstwa nad Neapolitańczykami odniesione; inne donosić nie przestają o wzięciu Ankony.

z Bruxelles 4 Stycznia z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Stan Departamentów Belgickich jest smutny. Nie tylko rokoszanie napadają rozmaite miejsca i powiaty, ale co gorsza w kraju całym panuje niespokojność i nieukontentowanie, które odbiera nadzieję polepszenia losu naszego. Wojska nieustannie prawie być muszą pod bronią, gdy w jednym miejscu ogień gaszą, ten gwałtowniej w drugim się zapala.

Teraz mianowicie Malines miasto zdaje się zagrożone; tam więc przestano wiele jazdy i piechoty. Codzienne mniejsze lub większe utarczki, żadnej z wojujących stronie zysku nie przynosząc rzetelnego, republikantów osłabiają. Belgów liczba coraz się pomnaża. Mówiono wczora, że Anglicy z kilku statkami ukazawszy się pod Sas de Gand o wylądowaniu zamysłali.

8. Kolumn z jazdy i piechoty złożonych, każda zaś od 5 lub 600 żołnierza, w dniu jednym ruszyć mają, i kraj cały przebiegać, gdziekolwiek podeyrzenie jest o przebywaniu rokoszaków. Rząd ma nadzieję, że to sprawi naysmyślniejsze dla nas skutki, jeśli wyprawa prowadzona będzie jak się należy. Na wiosnę 30 tysięcy żołnierza ma stanąć obozem nad brzegami morskimi. Korpus cały składać się będzie z trzech części nowo zaciągniętego ludu.

Od brzegów Nidda 30 Grudnia z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Mieliśmy nadzieję kiedykolwiek być oswobodzeni od wojsk Francuzkich; lecz trzy dni temu, na miejsce ustępujących nowe przybyły do okolic naszych. Wsie i miasteczka wolne od stanowiska żołnierskiego, bardzo wiele dostarczać muszą chleba, mięsiva, i tym podobnych potrzeb. Spodziewaliśmy się podobnie darowania kontrybucyi niedawno narzuconey, lecz odbie-

ramy wiadomość, że Kommissarze wyciągaia surowie, aby wszelką zaległość iak nayrychley kray zapłacił.

z Rastadu 31 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Ministrowie: Darmstadtzki, Nassau Usingen, i Graffa de Som listownie podziękowali Deputacyi za wstawienie się do Posłów Francuzkich, które tyle sprawiło, że wojska już prawie zupełnie ustąpiły z prawego na brzeg Renu lewy; kontrybucye ustały w kraju; nawet jest nadzieja, że rozkazy Kommissanzow względem przewożenia magazynu do Moguncyi cofnięte zostaną; o czym pomienieni Xiążęta przez Francuzkich Posłów zapewnieniami zostali.

Z drugiej strony Ministrowie: Bawarsko-Palatynski i Xiążęcia Dwóch mostow podali Cesarskiemu, Francuzkim, i Deputacyi, dokładne opisanie, iak wielką klęskę dom pomienionych Xiążąt ponosi tracąc za Reńskie dzierżawy. — Ogółem ustąpili Francyi: 201, milę kwadratową ziemi, 566 tysięcy mieszkańców, miast 49, 997 wiossek, 4 milliony, 26 tysięcy złotych Ryńskich dochodu rocznego.

Przybyły goniec z Paryża przywiozł wiadomość o nowym zwycięstwie Francuzow nad Neapolitańczykami. Z drugiej strony Toskańskie listy donoszą, że zamek S. Aniola w Rzymie bramy otworzył Królowi Jmci Dwóch Sicilii, który główną armii swoiey kwatere przenieść do Frascati rozkazał. Minister Cesarza Jmci podał dziś legacyi Francuzkiej notę Deputacyi względem uwolnienia Ehrenbreitsteinu. Poseł Cisalpiński Melzi d' Erle wyjeżdża do Mediolanu, powołany na urząd RPtey Direktora.

D. 4 Stycznia. Powiadaia ze Dwór Wiedeński oznaymił rządowi Francuzkiemu swoię determinacyą przesłania 36 tysięcy posiłkowego wojska na odsiecz Królowi Jmci Dwóch Sicilii, stosownie do zawartych z nim traktatów obronnych. Poseł Landgraffa Hesse Darmstadt podał register straty Pana swoiego, przez ustąpienie krajow za Renem; stracił zaś pomieniony Xiąże 70 tysięcy poddanych, i 663 tysiące złotych Ryńskich dochodu rocznego.

Od Niższego Renu 1 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Francuzkie wojska zdają się czynić przygotowanie do odstąpienia z okolic Ehrenbreitsteinu. Listy odebrane z brzegu lewego donoszą, iż Belgowie odniosły nowe zwycięstwa nad Francami; coraz bardziej zbliżają się ku Renowi.